

IGAZGATÁSSZERVEZÉSI,
TERÜLETFEJLESZTÉSI
ÉS INFORMATIKAI SZAKLAP

A Jegyzők Országos Szövetsége
hivatalos lapja

XIX. évfolyam, 4. szám, 2017. július–augusztus

Jegyző

és Közigazgatás

A HVG - ORAC KIADÁSÁBAN

főszerkesztő:

TÓTH JÁNOS
JOSZ elnöke,
Csemő jegyzője

KÖZIGAZGATÁSI REFORM

Az Ákr. hatálya
Az azonnali jogvédelem a Kp.-ben

GAZDÁLKODÁS – PÉNZÜGY – ADÓ

Az önkormányzati vagyonnal kapcsolatos
elképzelések közép- és hosszú távon

ADATVÉDELEM

GDPR – Áldás vagy átok?

E-KÖZIGAZGATÁS

Önkormányzatok az elektronikus ügyintézés kapujában

hvgorac

Lap- és Könyvkiadó Kft.

Önkormányzatok az elektronikus ügyintézés kapujában

Tarpai Zoltán

e-közigazgatási szakértő

Országos viszonylatban eddig többnyire csak beszéltek az elektronikus ügyintézésről, sokan azt gondolták, hogy majd foglalkoznak vele és tisztelet a kivételnek, de a feladatlista utolsó helyén szerepelt a hivatalok munkavégzésének ilyen irányba történő elmozdítása. Van egy rossz hírem. Az elektronikus ügyintézés és kapcsolattartás nem hogy itt kopogtat az ajtón, de már be is tette a lábát az önkormányzati szektor feladatoktól hemzseggő képzeletbeli házába. Ha nem is egyik pillanatról a másikra, de új időszámítás kezdődik, amely egy hosszú és igen rögzös átállásnak mutatkozik a közeljövőt illetően.

Megváltozott igények és lehetőségek

Felgyorsult és folyamatosan digitalizálódó világunk állandóan változó környezetet teremt, amelyben mind fontosabb szerep jut az informatikai alkalmazásoknak. Az ügyféli igények alapját éveken ezelőtt még a személyes jellegű és a papír alapú dokumentumok által körülhatárolt ügyintézés képezte. Mára a technikai fejlődés, a mobil és informatikai penetráció, valamint a digitális írástudás növekedésének hatására az állampolgárok igényeinek fókuszában továbbra is az egyszerű, gyors, hatékony ügyintézés áll, de az igények kiegészültek a magánszférában tapasztalható elektronikus úton történő ügyintézéshez és kapcsolattartáshoz fűződő elvárásokkal.

A digitális fejlődés másik aspektusa, hogy az informatikai rendszerek és megoldások nagymértékben segítik, megkönnyítik munkánkat, az életünk szerves részévé válnak. Az elektronizálás és a működési folyamatok elektronikus útra való terelése ma már nem csupán az ügyfelek számára közvetlenül érzékelhető szolgáltatásokat jelent, hanem a belső működés hatékonyságát, integrált alkalmazásokkal meg támogatott ügyviteli folyamatokat, nyilvántartások és ráépülő szakrendszerek együtt-

Az elektronikus ügyintézés nemrégiben még csak egy távolban ringatózó, szinte elérhetetlen vágykép gondolata volt csupán, mind az ügyfelek, mind pedig a hivatalok számára. A digitális fejlődés robbanásszerű előretörése azonban kikényszerítette a modern megoldásokra való törekvés nélkülözhetetlenségét az önkormányzati szektorban is. Kijelenthető, hogy az elektronikus ügyintézés és kapcsolattartás mára a kézzel fogható szükségszerűség kötelezettségeként, valamint megkerülhetetlen elvárásaként tornyosul az önkormányzatok előtt, és mindez immár sokkal közelebb van, mint gondolnánk.

működési képességét is. Az elektronikus közigazgatás szempontjából az is kifejezetten fontos, hogy a belső folyamatok modern alkalmazásokra épüljenek, amelyek kiaknázzák az informatikai együttműködési lehetőségeket, megtámogatva ezáltal a szervezetek működését.

Az elektronikus közigazgatásra ható igények és lehetőségek természetesen az önkormányzati igazgatást sem hagyták érintetlenül. Ma már nem kérdés, hogy az infokommunikációs technológiákat használni kell a hatékonyság növeléséhez, valamint az egyre szélesedő külső és belső igényeknek való megfeleléshez. A kérdés inkább az, hogy mindezt hogyan és milyen módon lehet megvalósítani. A korábbi stratégiák, szabályozások, az informatikai fejlesztések finanszírozási feltételei, valamint a központilag biztosított igénybe vehető infrastruktúrális megoldások vagy hiányoztak, vagy pedig minimálisan érintették az önkormányzatokat. Természetesen az önkormányzatok is figyelmet fordítottak az ilyen irányú fejlesztésekre, amelyeket különböző módon, különféle megközelítések szerint valósítottak meg. Az egységes irányok hiánya rányomta azonban bélyegét az önkormányzatok informatikai érettségére, amelyek teljesen heterogénné váltak az évek alatt. A fejlettségi szintek közötti távolság egyre szélesedik, és leginkább az egyéb rendszerekhez, valamint nyilvántartásokhoz történő kapcsolódás megvalósítása maradt el, ami gátolja az igazán dinamikus informatikai támogatás kiaknázását. Felismerve mindezt, illetve reagálva ezen kihívásokra kerül többek között bevezetésre az önkormányzati ASP rendszer, amely a működés egy szeletét ugyan kezeli az elektronikus ügyintézés és kapcsolattartás tekintetében, de a valóság azért ennél sokkal szélesebb és mélyebb elvárásokat is támaszt az önkormányzatokkal szemben.

A kötelezettségek egyes aspektusai

A megváltozott igényekre való reagálás, valamint az elektronikus fejlesztésekben lévő potenciál kiaknázása önmagában nem minden esetben lenne arra elég, hogy érdemben is előrelépjen a közigazgatás az elektronizálás terén. Több hivatal nem feltétlenül kezeli prioritásként az elektronizálás útján való fejlődés lehetőségét, ezért a legfőbb motiváló eszköz, a jogszabályi kötelezés minél egzaktabb megjelenése.

Mindez a gyakorlatban az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: Eüsztv.) 2015. december 23-ai kihirdetésében öltött testet, amely hatályát tekintve kiterjed a helyi önkormányzatokra is. Az Eüsztv. rendelkezései komoly elvárásokat fogalmaznak meg, amelyek jelentőségét többek között az is mutatja, hogy a kihirdetést követően 2017-ben léptek hatályba bizonyos rendelkezései, és kötelező módon a törvényben foglaltakat alkalmazni csupán 2018-tól szükséges. A jogalkotó tehát *kellő felkészülési időt biztosított a rendelkezéseknek való megfelelésre, azonban ez a felkészülési idő hamarosan a végéhez közeledik, amely óhatatlanul a megfelelési kényszer élesedését vonja maga után.*

Az Eüsztv. célja – a XXI. század technikai fejlődéséhez igazodva – az elektronikus úton történő ügyintézés kiterjesztése, az ehhez szükséges jogi feltételek és a technikai fejlesztések jogalapjának megteremtése, valamint az ügyfelek széles körének ügyintézési szolgáltatásokat nyújtó állami és nem állami szervezetek egységes elvek mentén történő elektronikus ügyintézési szolgáltatások kialakításának elősegítése.

Az Eüsztv. másik célja, hogy jogi és erre alapozva technikai segítséget nyújt-

son az elektronikus ügyintézésre kötelezettek számára az ilyen ügyintézészt biztosító rendszereik létrehozásához, valamint az egymással való elektronikus kapcsolattartáshoz. Ehhez építőelemeket, az ún. SZEÜSZ-öket és KEÜSZ-öket a teljes elektronikus ügyintézésre kötelezett szervi kör számára elérhetővé teszi és ebben az új megközelítésben szabályozza újra. Ahogyan azt korábbi lapszámokban részletesen is bemutatam, a SZEÜSZ-ök és KEÜSZ-ök rendszere azon az elvi alapon nyugszik, hogy az elektronikus ügyintézési folyamat olyan részelemekre bontható fel, melyekből építőközként az éppen adott eljáráshoz igazodó sorrendben összeállítva bármely elektronikus eljárás felépíthető.

Azt, hogy milyen ügyekben kell az ügyfelek számára elektronikus ügyintézési lehetőséget biztosítani, szintén előírja az Eüsztv., amely röviden úgy fogalmazható meg, hogy *minden olyan kapcsolattartásra kötelezően az elektronikus formát írja elő, mely az elektronikus ügyintézésre kötelezett szerv (pl. helyi önkormányzatok) és az ügyfél között elektronikusán is értelmezhető* (pl. nem igényel személyes megjelenést). A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ket.) korábbi rendelkezése szerint *„ha törvény, eredeti jogalkotói hatáskörben kiadott kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet eltérően nem rendelkezik, az ügyfél – jogszabályban meghatározott feltételekkel – jogosult elektronikus úton kapcsolatot tartani a hatósággal, kivéve, ha az az adott kapcsolattartás tekintetében nem értelmezhető”*. Az önkormányzat tehát saját hatósági eljárásaiban megtilthatja az elektronikus ügyintézés lehetőségét, amelyet önkormányzati rendeletben szabályozhatott. Ez a filozófia azonban immár a múlté, hiszen az Eüsztv. rendelkezései szerint *„az ügyfél – törvény, eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotott kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában – jogosult az elektronikus ügyintézészt biztosító szerv előtt az ügyei intézése során ügyintézési cselekményeit elektronikus úton végezni, nyilatkozatait elektronikus úton megtenni”*. Ezen Eüsztv. előírás hatálybalépésével együtt az ímént hivatkozott Ket. szabály hatályon kívül helyezésre került.

Az önkormányzat tehát nem tilthatja meg az elektronikus ügyintézés biztosítását, vagyis azt szinte mindegyik eljárásban biztosítani kell. Azonban természetesen vannak kivételek² az elektronikus ügyintézés kötelező biztosítását illetően. Ilyen például az az eljárási cselekmény, ahol ez nem értelmezhető (például személyes megjelenés kötelezettsége okán) vagy az, amikor minősített adatot tartalmazó irat, okirat, vagy beadvány érintett. A központosított biztosított önkormányzati ASP rendszer által „lefedett” eljárások tekintetében (pl.: helyi adó ügyek, ipar- és kereskedelmi ügyintézés, hagyatéki ügyek) ez nem jelentkezik feladatként az önkormányzatok számára, azonban az önkormányzati ASP által nem „kezelt” eljárásokban (pl.: szociális, gyermekvédelmi ügyintézés, közterület-használat, egyéb általános igazgatási ügyek) – fentiekben említett kivételektől

eltekintve – néhány hónapon belül biztosítani kell az elektronikus ügyintézés lehetőségét. Most attól vonatkoztassunk el, hogy az eljárások mekkora volumene az, amelyek elektronikus ügyintézési lehetőségeit illetően az ügyfelek potenciális érdeklődést mutathatnak, főleg a nem kifejezetten nagy lakosságszámú településeken. A kötelezettség adott, az önkormányzatoknak biztosítani kell az elektronikus ügyintézés lehetőségét ügyfeleik számára.

Ahogy azt a korábbiakban is említettem az elektronizálás nem csupán az ügyfelek felé nyújtott szolgáltatások, ügyintézési lehetőségek tekintetében hordoz magában potenciált, de a belső működés kapcsán is. Ezt az elvet követve az Eüsztv. az elektronikus ügyintézésre kötelezett szervek (ilyen szerv természetesen az önkormányzat is) egymás közötti kapcsolatait tekintetében főszabályként az elektronikus út használatát írja elő. Tehát amennyiben valamely jogszabály – pl. egy eljárási törvény – az érintett szervek között valamiféle információáramlást ír elő, akkor az információáramlást elektronikusán, a törvényben szabályozott módon kell megvalósítani. Mindez természetesen azt a célt szolgálja, hogy a hatékony állami működés érdekében, amit csak lehet, az elektronikus ügyintézészt biztosító szervek, szervezetek az ügyfelek szükségtelen beavatkozása, terhelése nélkül, egymással együttműködve intézzenek el, az ügyintézéshez szükséges információkat (az Eüsztv. alapján ez a fogalom magában foglalja az adatokat és az iratokat is) ne az ügyfelektől, hanem egymástól szerezzék be.

Fontos változás, hogy az Eüsztv. nem csupán a nyilvántartások, hanem minden, elektronikus formában megjelenő adat elektronikus ügyintézésre kötelezett szervek közötti áramlását szabályozza, ezzel szolgálva az ügyfelek adminisztratív terheinek csökkentését, egyszerűbb, kényelmesebb ügyintézését, valamint együttműködő szervek terheinek csökkentését, hatékonyabb, magasabb színvonalú ügyintézését is.

Mindezeket túlmenően azonban az Eüsztv.-nek nem célja az önkormányzatok olyan belső ügyviteli folyamatainak szabályozása, mely az ügyfelek ügyeit közvetlenül nem érintik (pl.: belső pénzügyi folyamatok vagy fegyelmi ügyek stb.). Továbbá az Eüsztv. nem kívánja szabályozási úton megszüntetni az önkormányzatok által már kialakított, bejáratott, működő elektronikus ügyintézési lehetőségeket, hanem ezekkel

párhuzamosan tenné kötelezővé, hogy az így nyújtott ügyintézési szolgáltatásokhoz az egységes felületen és feltételek mellett is biztosítsák a hozzáférést.

Mit és hogyan, avagy a feladatlista élesítése

No, de nézzük, mi minden csapódik le a konkrétumok szintjén mindebből az önkormányzatoknál, természetesen a teljesség igénye nélkül.

Az elektronizálási „szükségesség” komolyságát mi sem jelzi jobban, hogy már év közben teljesítendő kötelezettséggént jelent meg a 2018. január 1-jétől való elektronikus ügyintézés biztosításának feladatait rendező ütemezés elkészítése és Elektronikus Ügyintézési Felügyeletnek való beküldése az önkormányzatok részéről. Az ütemterv 2017. június 30-ai elkészítése az önkormányzatok többségénél még jó esetben is egy sablon kitöltésével került abszolválásra, nélkülözve a jól végiggondolt tervezés alaposságát. Ugyanis itt valójában arról van szó, hogy az önkormányzatoknak *be kellett mutatni, hogy miként, milyen mérföldkövek mentén fognak megfelelni a jogszabályokban rögzítetteknek 2018-tól, vagyis hogyan fogják biztosítani az elektronikus ügyintézészt*. Már ez az ütemterv készítése is jelzi, itt bizony 2018-tól egyre nagyobb hangsúlyt kap az elektronikus ügyintézés kiényszerítése, valamint a jogszabályokban foglaltaknak való megfelelés nyomon követése, ellenőrzése.

Egy másik ilyen év közbeni kötelezettséggént jelent meg 2017. július 1-jei teljesítési határidővel az *információátadási szabályzat* elkészítése és beküldése az Elektronikus Ügyintézési Felügyeletnek. A korábbiakban már említést tettem arról, hogy nem csupán az elektronikus ügyintézés biztosítása jelent kiemelt feladatot, de ugyanilyen hangsúlyt kell fektetni a szervezetek közötti elektronikus kapcsolattartásra. Törekedni kell tehát az adatok és iratok elektronikus úton történő továbbítására, kiküszöbölve a papíralapú adatszolgáltatásokat. Ezek realizálásához pedig az szükséges, hogy az együttműködő szervek tudomással bírjanak arról, hogy mely információk (adatok, iratok) mely másik együttműködő szervnél lehetők fel és hogyan. Valójában mindez tulajdonképpen egy „általános szerződési feltételnek” minősül, hiszen *jogszabály kötelezően írja elő az egymás közötti információszolgáltatások elektronikus*

úton való megvalósítását, ehhez pedig egyfajta útmutató a szabályzat. Azáltal jelent lényegében segítséget, hogy az önkormányzat saját honlapján közzéteszi, hogy nála milyen információk állnak rendelkezésre és azok hogyan szerezhetők be tőle. Az információátadási szabályzatban az együttműködő szervnek ennek megfelelően meg kell jelenítenie mindazokat az információkat, amelyek a vele való együttműködés szempontjából más együttműködő szervek számára lényegesek. Az információátadási szabályzatban nem a konkrét adatokat vagy iratokat kell feltüntetni, hanem azok típusának a megjelölését, illetve az azokra vonatkozó legfontosabb adatokat. A szabályzat elkészítése egy kvázi belső adatkataszter felméréssel azonos, hiszen csak a teljes információhalmaz birtokában lehet megfelelően összeállítani azt, természetesen egy erre alkalmas adattábla mentén.

Az előzőekben említett két feladat teljesítése is egyfajta előszele annak a szemléletnek, hogy az elektronikus ügyintézés és kapcsolattartás irányába való elmozdulás immár nem csak opció az önkormányzatok számára, hanem kötelezettség.

Az önkormányzatok elektronikus ügyintézéshez kapcsolódó jövő évtől történő megfelelése összetett kérdéskör. Egyrészt az önkormányzati ASP rendszer által kezelt eljárások tekintetében a rendszerhez csatlakozó önkormányzatok esetében az önkormányzati ASP biztosítékot kell, hogy jelentsen a jogszabályi megfelelésre. No, de mi a helyzet azokkal a további eljárásokkal, amelyek elektronizálása kötelező, ám nem kezeli azokat az önkormányzati ASP rendszer? Ebben az esetben három megoldás is körvonalazható.

Az egyik megoldás, ha már a meglévő elektronikus ügyintézési rendszer továbbfejlesztése történik meg az önkormányzat részéről. Ha már kialakításra került korábban elektronikus ügyintézési biztosító rendszer, akkor annak jogszabályokban foglaltakhoz való igazítása szükséges. Az Eüsztv. például meghatározza³ azokat az informatikai részszolgáltatásokat, amelyeket minden elektronikus ügyintézési biztosító rendszer működtetése során kötelezően biztosítani kell. Ezek a következők:

- az ügyfél ügyintézési rendelkezésének lekérdezése;
- a személyre szabott ügyintézési felületen keresztül történő ügyintézés lehetősége;
- elektronikus azonosításhoz kötött szolgáltatás nyújtása esetén a központi azonosítási ügynök szolgáltatáson keresztül elérhető elektronikus azonosítási megoldások ügyfél általi használata;
- a 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendeletben (Vhr.) meghatározott biztonságos kézbesítési szolgáltatáson keresztül történő kézbesítés, a neki címzett üzenetek fogadása;
- az ügyfél által elektronikus úton tett jognyilatkozatok, elküldött iratok kézhezvételének jogszabályban megha-

tározott módon történő haladéktalan igazolása;

- a legalább fokozott biztonságú és közgazdasági követelményeknek megfelelő elektronikus aláírással ellátott, illetve elektronikus bélyegzővel ellátott elektronikus dokumentumok feldolgozása;
- az Eüsztv. szerint hitelesített dokumentumok elektronikus előállítás;
- az ügyfél részére kézbesítendő iratok elektronikus kézbesítése;
- az eljárásért fizetendő terhek elektronikus fizetése, és
- az elektronikus űrlapkitöltés-támogatási szolgáltatással létrehozott elektronikus űrlapok kezelése.

Amennyiben az önkormányzatnál eddig nem került biztosításra az elektronikus ügyintézés lehetősége, akkor azt minden lehetséges esetben ki kell alakítani. Ha egy komplex önálló rendszer fejlesztése mellett teszi le voksát az önkormányzat, akkor ez a megfelelés másik megoldása. Ez egy jóval összetettebb, azonban szakmailag sokkal inkább kezelhető változat, hiszen az alapoktól kezdve lehet az egész rendszert úgy kialakítani, hogy a jogszabályi megfelelés mellett az önkormányzat számára is a leginkább testhezálló és rugalmas legyen.

Harmadik megoldásként azonosíthatjuk az általános célú elektronikus kéreleműrlap szolgáltatás, az úgynevezett e-Papír szolgáltatás mint központi biztosított megoldás implementálását az önkormányzat elektronikus ügyintézési biztosító rendszerébe, illetve annak alkalmazását az elektronikus ügyintézési biztosítása érdekében. Az e-Papír szolgáltatás egy ingyenes, hitelesített üzenetküldő alkalmazás, amely internetkapcsolaton keresztül, elektronikus úton összeköti az azonosított ügyfeleket a szolgáltatáshoz csatlakozott szervezetekkel, jelen esetben az önkormányzattal. Az azonosítást követően igénybe vehető elektronikus űrlap kitöltésekor lehetőség van tématerület, ügýítýpus és címzett hivatal kiválasztására, valamint megjelölhető hivatkozási szám, illetve a levél tárgya is, továbbá csatolmány is mellékelhető. Az önkormányzat hivatali (kapu) tárába beérkező szabadszöveges elektronikus dokumentum feldolgozása a beérkezést követően megvalósulhat akár manuálisan, akár automatizált folyamatok (pl.: iratkezeléssel való integráció) mentén, ez már az adott önkormányzati igény és természetesen a rendelkezésre álló forrás függvénye.

Az Eüsztv. koncepciójából következik, hogy az önkormányzatoknak nem elegendő csupán mechanikusan, az ügyintézés belső összefüggéseinek tisztázása nélkül elektronizálnia eljárásait, hanem azt végig is kell gondolnia, optimalizálnia kell, és a teljesen ügyintézési folyamatot támogató, ügyfélbarát megoldást kell választania. Emellett ki kell alakítani azokat az ügyviteli folyamatokat, amelyek az elektronikus ügyintézési hivatottak támogatni. Amennyiben automatizált folyamatok támogatják az elektronikus ügyintézési, akkor ezeket a folyamatokat definiálni és specifikálni kell a fejleszt-

tésekhez. Ha manuális önkormányzat oldali feldolgozást feltételezünk, akkor pedig részletesen meg kell például határozni az ügyintézés folyamatát, hogy ki és mit fog ügyintézőként az adott nyomtatványokkal csinálni, vagy hogyan illeszthető be az elektronikus nyomtatvány az eljárásba. Rögzíteni kell, hogy mi van abban az esetben, ha nem elérhető a nyomtatvány. Kit lehet majd a nyomtatvány kitöltésével keresni? A munkatársnak milyen tájékoztatásra kell felkészülnie? Lehetne sorolni azokat a beavatkozási pontokat, amelyek az elektronikus ügyintézés megvalósításával meghatározandók egy optimális működés során, ám azt gondolom felesleges. Látható, az elektronikus ügyintézés megvalósítása komplex megközelítést igényel.

Az Eüsztv. rendelkezései 2018. január 1-jétől előírják tehát az önkormányzatoknak, hogy biztosítani kell ügyeik elektronikus intézhetőségét, továbbá az informatikai együttműködések törvényben foglaltak szerinti kialakítását. Ez a fenti gondolatokat összegezve a gyakorlatban többek között azt jelenti, hogy

- amennyiben eddig nem került biztosításra az elektronikus ügyintézés lehetősége, akkor azt minden lehetséges esetben ki kell alakítani;
- amennyiben az elektronikus ügyintézés már biztosított, akkor azt meg kell feleltetni az Eüsztv.-ben foglalt elvárásoknak;
- meghatározott szervezeti körrel való együttműködések esetén pedig biztosítani kell az elektronikus módon történő kapcsolattartást, információátadást.

Mindezek megvalósítása komplex tervezést és adott esetben integrációs fejlesztéseket jelent az önkormányzatok oldalán, amelyek hatékony és sikeres végrehajtása kulcskérdés a jogszabályban foglaltaknak való megfelelés tekintetében. Fel kell mérni és elemezni kell az elektronikus ügyintézés szervezeti, működési, továbbá szolgáltatási kereteit a jogszabályi kötelezettségnek való megfeleléshez igazodóan. Szükséges továbbá az elektronikus ügyintézés kialakításának/átalakításának komplex tervezése, üzleti folyamatok kialakítása, valamint az informatikai együttműködések kapcsolati kataszterének rögzítése, az ahhoz kapcsolódó módosítandó üzleti folyamatok definiálása. Nélkülözhetetlen emellett a szolgáltatásbevezetés átfogó megtervezése és végrehajtása, amelynek keretében a szervezet belső szabályozási környezetének és folyamatainak változásmenedzsmentje, a humán erőforrás felkészítése és szemléletformálása, továbbá a megvalósított szolgáltatások népszerűsítése és tájékoztatási feladatok szakmai kereteinek megalapozása is elengedhetetlen.

Tennivaló tehát van bőven, viszont a rendelkezésre álló idő egyre kevesebb...■

1 Ket. 28/B. § (1) bek.

2 Eüsztv. 8. § (2)–(6) bek.

3 Eüsztv. 25. § (3) bek.